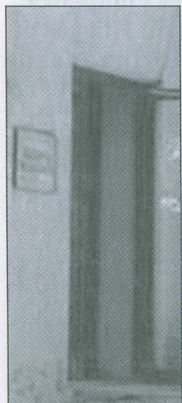

REAALI POISS

NUMBER 4 (18), APRILL 2000

Katsetajaid üle keskmise

Üle selle ukse läve ei pea 18. märtsil katsetel käinud enam astuma.

REAALI POISS

Hoolimata sellest, et Reaalkool ei paikne sel aastal just kohas, kus teda nägema on harjutud, toimusid ka tänavu kevadel siiseastumiskatsed tuleva aasta kümnendatesse klassidesse.

Katsetajaid oli kokku tulnud pea majatäis. "Kui rahvast oleks olnud veel rohkem, tulnuks nähtavasti ka söökla kasutusele võtta," rääkis Reaali Poisile katsete korraldamisel osalenud õpetaja Talts.

Reaalkooli võimaliku gümnaasiumi hariduse saamise kohana vaatlevate noorte hulk, 475, räägib iseenda eest, et kümnendatesse klassidesse sisse-

saamine on muutunud raskemaks kui eelmistel aastatel. Mõned võivad arvata, et Reaalkooli õppeedukus ja head õpetajad on siia kutsunud tavalisest rohkem rahvast, kuid kahju-tundega peab tõdema, et tegelik põhjus paistab olevat uue maja valimine.

Sel õppeaastal võetakse kooli juurde 139 õpilast, nende hulgas 15 viiendatesse ja 36 (üks klassikomplekt) seitsmendatesse klassidesse, lisaks veel 1.-sse klassi astujad. 10.-ndatesse klassidesse komplekteeritakse 3 klassi, kus igaühes on 36 õpilast, nendest 88 katsetega ja teised otse – neljade-viitega.

Täpsemalt sisseastumistest loe lk 3.

Eksamiperiood algab 15.aprillil

Sellel aastal riigieksamite korralduses suuremaid muutuseid ette näha ei ole. Nagu eelmistelgi aastatel on esimeseks eksamiks lõpukirjand, mille kirjutavad abiturientid 15. aprillil.

Järgmised abiturientide eksamid (inglise keel, vene keel, saksa keel, matemaatika, füüsika jne) toimuvad alles mais-juunis.

Küll aga on muutunud nooremate gümnaasiumiklasside eksamite kord. Kui varem pääsesid 10. ja 11. klasside lõpetajad vaid ühe eksamiga - tavaliselt matemaatika või füüsikaga, siis nüüd tuleb eksameid teha kaks. Õnneks saavad teise eksami ainet õpilased mingil määral ise valida.

Reaalkool füüsikas edukas

Tallinna Reaalkool oli ka olümpiaadide lõppvoorus edukas. Saadi häid tulemusi kõikides ainetes, kuid tahaks ära märkida saavutused füüsikas. Selles autasustati Jaanus Seppa (10a) HM 2. järgu ja Ants Aasmad (11a) HM 3. järgu diplomiga ning Radu Reup (12a) sai TTK diplomi. Uuema informatsiooni kohaselt on Jaanus Sepp kutsutud ka Vene Föderatsiooni füüsikaolümpiaadile Eestit esindama. Viimasena toimunud bioloogia olümpiaadil läks Reaalkoolil suhteliselt hästi. Loodame, et ka järgmistel aastatel läheb meil sama hästi, kui seekord.

Järmiste nädalate sündmused koolis

15.aprill

kell 10.00 – 16.00

Riigieksam – kirjand

19.aprill

6.klassi tasemetöö emakeeles

21.aprill

Suur Reede

24.aprill

12.klassi matemaatika proovieksam

29.aprill

Ernst Peterson-Särgava sünniaastapäeva tähistamine

1.mai

Kevadpüha

3.mai

6.klassi tasemetöö matemaatikas

4.mai

Kevadkontsert

5.mai

12.klassile hindes välja.

8.mai

Spordipäev

10.mai

12.klassi eksam muusika-ajaloos, uurimustööd kunstiajaloos

12.märtsil aastal 2000 toimunud 100 Päeva Ball algas tantsuga, mida kõik paarid tantsima olid sunnitud. Esimene pidulik tants kestis umbes 5 minutit ning jäi kõikidele oma ainukordsusega ajusoppidesse pesitsema

Juhtkiri

Meie ees laual lebasid päris uued ja päris kenad paberid. Pisike laud oli nende all lausa lookas. Mõtlesime, et kui oli naljapäev, siis teeme ka nalja. Võtsime paberid pisikeselt laualt ja viisime elurongkäiku.

Väriseva käega oli keegi kirjutanud neile vaevumärgatavad sõnad. Vaevumärgatava katsena oli keegi valmistunud tõeliseks lahinguks, viimseks võimaluseks koolis midagi korda saata. Nüüd on väri-sevad käed kõigile näha.

Hinge jäi tundmus, nagu oleksime midagi valesti teinud - olid nad ju nii uued ja nii kenad. Nüüd on nad lugejate nä-jaste silmade vahelt läbi käinud ja kao-tanud osa oma särast, kuid, mis põhiline, nad on midagi saavutanud, midagi õppi-nud. Nad teavad nüüd, et alati ei olegi vaja olla nii uus ja nii kena ja et enne tu-lekut oleks nad pidanud ikka korraliku kuju omandama.

Ent nüüd on nad läinud. Kuigi laud on veel pisut lookas, pole ometi kedagi, kes suudaks neid kokku lugeda. Ükskõik, ke-da me ei valiks või keda ei valiks me naabrid, paberid on oma bürokraatlikul teel peaaegu välja jõudnud viimaste peatuspunktideni.

Miks on koolil oma ajaleht? Miks kodu-lehekül? Miks paljudel õpetajatel mo-biiltelefonid? Ja miks ikkagi on kooli-sisene infoliikuvus hakanud paranema alles kooliaasta lõppedes?

Pole kasu kõrgtasemel tehnoloogiast, kui sellele pole alla panna lihtsat, kuid häda-vajalikku struktuuri. Ilma teatud reeglis-tikuta hakatakse omapead tegutsema ning heatahtlikud üritused ei kanna vilja, sest infoga maetakse kõik süütud kuula-jad, kes informatsiooni rohkuse tõttu millestki aru ei saa.

Et kool saaks rohkem kasu oma kommu-nikatsioonivahenditest peaks ta kõige-pealt alustalad korda tegema. Õnneks on need viimasel ajal kõvasti paranenud.

Reaali Poisile saabunud kiri

Lugupeetud üliagar kollektiiv!

Lugedes viimast "Reaali Poisi" numbrit, märkas in kurvastusega faktivigu artiklis "Reaalkooli suure maja ehitus".

1960.a. oli kooli direkto-riks hr Tsogankov (hüüd-nimega Pa?a), kes oli koo-li direktor kuni aastani 1970. 1970-1976 oli Reaal-kooli direktor hr Raadik ja alates 1976.a. hr Hiieas, kelle eesnimi on Hain, mitte Ain. Hain Hiieas oli, minu teada, sündinud 1937.a. ja ma ei ole kindel, kas ta 1960.a. Tallinna II Keskkoolis (praeguses Reaalkoolis) töötaski. Kindel on see, et 1970.a. oli ta füüsika õpe-taja ja meie 11B klassi-juhataja.

Võimalik, et ka 1960.a. peeti kooli remondi plaa-

ne, kuid mäletan, et um-bes aastal 1965 oli päeva-korras Draamateatri poolsele spordiväljakule ujula ja võimla ehitus. Sa-nitaarremont tehti kooli 100 aastaseks juubeliks.

See, et Hain Hiieas pi-das direktorina plaane koolihoone renoveeri-miseks on küll õige, kuid aasta ei olnud siis küll 1960.

Olge ikka tublid ja üli-agarad, aga võtke vaja-dusel aeg maha, et fakte kontrollida! Reaalikad peaksid jääma ikka realis-tideks.

85. lennu vilistlane Anne

Reaali Poisi toimetuse vabandab siiralt kõigi luge-jate ees juhtunu pärast ja lubab tulevikus faktide kontrollimisel hoolsam olla.

Reaalkool Tallinna teine

LAURI PAEVEER

5. aprill oligi see tore päev, mil võis jälle näha juba traditsiooniks kuju-nevat Tallinna koolinoor-te finaalmängu kahe vana rivaali - GAG-i ja Tallinna Reaalkooli vahel.

Kuna mõlemal koolil olid tunnid tol päeval lü-hemad, siis kogunes män-gu alguseks kohale selline hulk rahvast, mida juba paar aastat pole nähtud.

Ja kui lõpuks kõlas koh-tuniku mängualgusest märkuandev vile, siis läks lahti tõeline põrgulärm (siinkohal suur aplaus Reaali poolehoidjatele).

Mängu esimene poolaeg kujunes küllaltki põne-

vaks, seis oli pidevalt suh-teliselt tasavägine ja mõ-lemad võistkonnad "müt-tasid" nii, mis jõudsid. Vaheajale mindi GAG väi-kese eduga. Teine poolaeg kujunes veelgi pingelise-maks kui esimene, vahe vähenes mitmel korral lause mõnepunktiliseks, kuid kahjuks suutsid GAG mängijad vahet jällegi suurendada. Mida minut edasi, seda selgemaks sai, et liisk kipub langema Reaali kahjuks, ja nii ka juhtus (nagu juba mitmed aastad ennegi), et Reaalil oli seekord vähem õnne kui GAG-il. Kuid pole midagi, järgmisel aastal üritame jälle ja siis võidab juba Reaal!

Reaali Poiss
Nr 4 (18) aprill

Tallinna Reaalkooli ajaleht
Reaali Poiss ilmub iga kuu mahus 6-8 lk ja on tasuta

Vastutav toimetaja:

Toimetaja:

Kujundus:

Tark mees taskus:

Kodulehekül: <http://www.real.edu.ee/rp/>

E-mail:

Joosep Simm

Andres Kauts

Jürgen Einpaul

Urmas Reisberg

rp@real.edu.ee

Reaali Poisi toimetuse õnnitleb kõiki sünnipäevaks valmistujaid.

Harda Alet 19.04

Heli Ahuna 20.04

Maia Takker 02.05

Silvi Soovik 04.05

Niina Karamkova 11.05

Esimene kokkupuude Reaalkooliga

H.KATSETAJA

Ah jaa, need katsed... ma teadsin kindlalt, et ma ei saa sisse. Nüüd aga kutsuti vestlusele. Nii et siis Reaalkooli. Eks me näe, mis edasi saama hakkab.

Alustame siis sellest laupäeva hommikust, mil ma veel viimaseid sekundeid füüsikat õppisin. Seejärel veeti mind Nõmmele, näidati mingi kollase maja poole ja öeldi, et näe, mine sinna. Jah, Reaalkool pidi see ju olema, silt ukse kõrval oli tõendajaks. Kui ma üldse õigesti lugesin, sest eks mul väike närv ikka ka sees oli. No mis siis tehti – kõigepealt andsin ma jope riidehoidu. Siis saadeti mind trepist üles teisele korrusele, kus võeti tunnistuse koopia ära ja küsiti nime ka. Vastu anti mulle mingi lipakas, kuhu oli number peale kirjutatud.

Ekstseinš. No ega mina muidugi ei teadnud, mida selle lipakaga teha tuleb. Siis aga seletasid mõned inimesed natuke situatsiooni ja ma sain aru küll. Koridori peal kisati, et sellele paberile ei tohi midagi kirjutada. Ma ei kirjutanudki.

Niisiis kuna mul selle peal "2" kirjas oli, kästi mul minna klassi nr. 2. No otsisin siis klassi üles, kell sai kümme, asi läks lahti. Mõned katsetajad jäid hiljaks ka. Õpetajad ajasid päris toredat juttu.

Alguses jagati kätte matemaatika ülesanded. Neli neid oligi. Muidugi oli üks ülesanne lihtsustamine, mida ma vihkan ja mis mul kunagi hästi välja ei tule. Kaks ülesannet olid väga lihtsad. Viimane oli mõnus pähekkel, mida nautida võis.

Vahepeal astusid sisse mingid suva inimesed ja küsisid mingitelt

suva inimestelt sünniaega. Ühe korra mainiti, et sünniaasta kohale ei tohi 2000 kirjutada. Vahepeal korjati neid lipakaid, mida tunnistuse koopia ja nime vastu anti.

Füüsika kohta niipalju, et ülesanded olid kahel lehe poolel. Mina sain selle teada alles peale katsete lõppu sõbraga arutledes. Hiljem mainiti mulle, et ma polnud sugugi esimene, kes taolise vea oli teinud.

Eesti keele kohta pole midagi öelda, lihtne oli. Pidi ainult vahet tege ma i-l ja j-l, sellega sain ma hakkama.

Kiita võiks seda, et kuigi tulemused lubati avalikustada reedel, olid need juba neljapäeva õhtul internetis väljas.

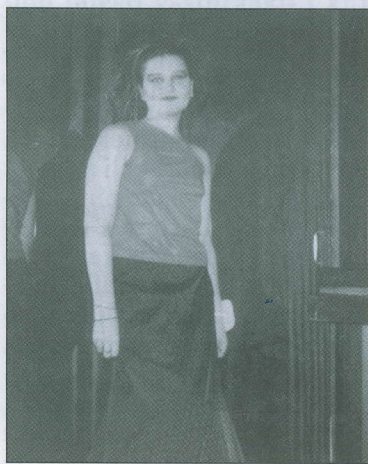
See kõik on nüüd möödas. Ka vestlusel käidud. Fänniklubile: kohtumiseni järgmisel aastal.

Algus lk 1

Sellel aastal on Tallinna Reaalkool ka rohkem arvestanud maa ja äärelinnade koolidega, kus hinded on head, kuid teadmiste hulk väiksem kui kesklinna koolides. Nimelt katsetati meie koolile uudset koefitsiendi süsteemi, millega heade hinnetega õpilased olid eelisjärjekorras kehvema keskmise hinde omanikkudest. Näiteks kõikide viitega ja mõne neljaga õpilaste sisseastumiskatsete punkti summa korrutati 1,5-ga, kusjuures kõikide kolmedega õpilaste punktisumma jäeti samaks. Veel tasub rõhutada, et käitumishinnet ei arvestatud.

Ülesannete raskusaste oli eelmiste aastate katsetega võrreldes tavaline. Nagu alati olid ülesanded koostatud programmiga arvestades ja teiste aineõpetajatega konsulteerides ning vajadusel natuke mõtlemist.

Sisseastujate üldine tase ei ole üldse halb. Seda arvasid ka õpetajad - vaadates esimese 88 õpilase füüsika ja matemaatika punktide summasid, ütles õp. Talts: "See ei ole ju nõrk."

Keskastme igaaastane moeetendus jäi seekord ruumikitsikuse tõttu pidamata. Ülelinnalisele moekonkursile "Sedamoodi 2000" valmistasid kollektiooni eelmise aasta võitjad, nüüd siis juba 8B klassist.

Kaks päeva kestnud eelvoor Kanuti Aia Noortemajas selgitas 11 finalist, nende hulgas ka Reaalkooli kava "Stiilitult stiilne".

Sakala Kultuurikeskuses peeti maha vägev moepidu. Konkursi võitis küll kunstikooli loominguline kollektiiv, aga meie tüdrukud olid ka fantastilised.

Aitäh Elina, Kristi, Sirli, Tiina, Triin, Kristiina, Jana ja Karin!

Tallinna Reaalkooli sisseastumiskatsetel sai parima tulemuse Saku Gümnaasiumi neiu Lili Madisson, kes kogus matemaatikas maksimaalsed 50, füüsikas 18 ja eesti keeles 19,5 punkti. Kokkuvõttes kaotas talle vaid ühe punktiga Reaalkooli noormees Sander Sõnajalg, kes oli küll tugevam füüsikas, saades 24 punkti kolmekümnest, kuid seevastu nõrgem matemaatikas. Matemaatika ülesanded lahendas 50 punkti vääriliselt ka 21. kooli õpilane Catlin Kirna, pisut nõrgema eesti keele testi tulemuse tõttu pidi ta aga leppima kolmanda kohaga.

Huvitavat Reaalkooli ajaloost

TERVITUS REALISTIDELE OLEV MIKIVER

Aastate sajus ja sõdade rajus
on hea, kui hingel on pide
Eks seda ma tea, see tundub mul hea,
realistidega on side.
Ei seda ma jäta, kui läheks ka mätta,
minu kool on andnud mul jõu
Siin Malmös ma võitlen ja edukalt sõitlen,
sest Realist sain tee hea nõu.
See nõu on ilmatu suur, on veelgi mu mõtete juur,
ja täis on sest minu põu:
Reaali Vaim on kõik mul andnud
ja mind siamaani kandnud
ja kannab edasi
sedasi!

Autori tervitus kaasrealistidele, kui autoril puudus võimalus
osa võtta realistide kokkutulekust Stockholmis 1983.aastal

ANDRES KAUTS BRETT ORLOFF

Päevast päeva käime
me koolis - Reaalkoolis.
Auga ütleme me seda
oma sõpradele, uhkusega
kuulutavad seda meie
vanemad: "Me käime
heas koolis, meil on vana
kool, meie koolil on
vanad traditsioonid."
Palju me aga tegelikult
teame oma koolist, selle
ajaloost? Üpris vähe. Siin
artiklis ongi püütud välja
tuua mõned tähtsamad
Reaalkooliga seotud
asjad.

Poiss

"Poisi" kuju Reaalkooli
kõrval on kindlasti meie
kooli kõige tuntum ja
tähtsam sümbol, mida
austatakse ühiselt kõigil
suurtel tähtpäevadel.
Skulptuuri kavandi autor
Ferdi Sannamees, mo-
delliks oli meie kooli oma
õpilane. Monument tehti
Vabadussõjas langenud 5
õpetaja ning 22 õppur-
sõduri auks. Mälestus-
märk avati 13. novembril
1927. aastal ja pühendati
kõikidele Tallinna kooli-
des õppinud ning sõjas
hukkunute mälestusele.

1940. aastal võeti mo-
nument, hoolimata rahva
vastuseisust, maha ja
viidi purustamisele, kuna
oli omariikluse jaoks
rajatud. Ka peale kuju
mahavõtmist käisid ini-
mesed ikka sinna lilli vii-
mas ning kergitasid möö-
dudes mütsi.

Rahva suureks rõõ-
muks suudeti mälestus-
märk hävingust päästa ja
toodi 1942. aastal Reaal-
kooli juurde tagasi. Taas-
avamine toimus ilma pi-
dustuste ning avaliku tse-
remooniata. 1948. aastal

võeti kuju taas maha ning
hävitati. Kuid inimeste
austus monumendi asu-
koha vastu säilis.

"Poisi" ase oli ilmselt
üks neid väheseid Vaba-
dussõja monumentide
asupaiku, mida aasta-
kümnete vältel ei unust-
atud, mida visalt ja püsi-
valt mälestati, austati
ning ühel või teisel viisil
märgistada püüti. Isa-
maalisel meelestatud
kogunesid ikka ja jälle
"Poisi" platsil - toimusid
rahvakogunemised, laul-
di hümnid, peeti kõnesid.

1989. aastal otsustati
mälestusmärk taastada.
Enne monumendi valmi-
mist jõuti teha E. Väli
"Monument monumen-
dile", mis sümboliseeris
"Poisi" kannatusi ja läbi-
elamisi ning mis siiani
seisis Reaalkooli esimesel
korrusel. "Poisi" taasava-
amine toimus 23. veeb-
ruaril 1993. aastal.

Tallinna Reaalkooli hoone

Hoone püstitati 1881-
84 rahvusvahelisel arhi-
tektuurikonkursil väl-
javalitult projekti järgi,
mille autorid oli arhitekt
M. Hoeppener ning inse-
ner C. Jacoby. 3-korru-
selise, lameda kelpkatu-
sega historitsistliku hoo-
ne peafassaadi liigendab
rustikaalsete pilastritega
portikus, mille lõpetab
kolmnurkne frontoon.
Soklikoruse seinapind
on lahendatud rusti-
kaalselt, peakorruuste
seinapindu liigendavad
pilastrid ja karniisid.
Külgfassaadile avanevate
aula akende vahele on
paigutatud karüatidid
(skulptor A. Volz). Üld-
joontes on hoone säili-
tanud oma algse plaani-

lahenduse. Ruumid on paigutatud ümber keskse piduliku trepikoja ja selle kõrval läbi II ja III korruse ulatuva aula, millesse galeriina avanevad III korruse koridorid.

Renoveeritud Tallinna Reaalkooli hoonele lisandub (loodetavasti aasta 2000 suveks) IV korrus (muutmata hoone ajaloolist välisilmet), taastatakse võimaluste piires teadaolevad algsed värvilahendused.

Lipp

Oma lipu sai Reaalkool juba asutamise ajal. 3 aastat hiljem tuli seda linnavalitsuse palvel ümber teha. Aja jooksul ja kindlasti ka võõra võimu poolse isamaalisuse mahasurumise tõttu ununest see lipp.

Aastate möödudes sündis endistes realistides soov kunagine sümbol taastada. Olgugi, et lippu mäletati, ei suutnud täpset kirjeldust keegi meenutada. Vastupidi – mõned mälestused lipust olid täiesti vasturääkivad. Alates 1989. aastast on Reaalkoolil oma uus lipp, mille ühel küljel on kooli deviis “Üks kõikide, kõik ühe eest!”, kooli lõpumärk ja ametlik nimetus. Teine külg on kujundatud Tallinna linna lipu põhivärvidega sini-valge triibulisena.

Kooli lippu kasutatakse riiklikel tähtpäevadel, sündmustel ja kooli pidulikel üritustel. Lipu kandmise õigus on lõpuklasside õpilastel.

Hümn

Reaalkooli hümn sõnad on loonud Ilmar Mikiver (loomulikult meie kooli õpilane, lõpetas Reaalkooli 1940. aastal ja elab praegu

Ameerikas) umbes 1940. aastal. Laulu viis pärineb sõdurilaulust “Singeri masin”. Aja jooksul on hümn sõnades toimunud ka väikseid muutusi kuid üldjoontes on jäänud laul esialgseks. Vahel oli Reaali hümn laulmine isegi keelatud, kuid siis laudi seda soosinal. Nüüd ei möödu ühtegi realistide kokkutulekut ilma, et see laul ikka läbi lauldud saaks.

Reaalkoolil on olemas ka oma rinnamärk ja sõlg. Rinnamärke jagati teenete eest, kuid praegu seda kahjuks rahapuu-dusel ei tehta.

Reaali omad traditsioonid

Lisaks tavapärastele traditsioonidele, mis kuuluvad enamuse keskkoolide juurde on Reaalkoolil ka paar päris oma kommet.

Esimene neist on Pudi rida, mis on tekkinud õpetaja Paul Ederberi järgi. Pudi rida sarnaneb iseenesest hanereale, kus käiakse üksteise järel, kuid lisaks tuleb käia tõsiste nägudega, käed seljal, pöörata järskude nurkade all, käimine toimub mööda seina äärt, tehes kaasa kõik seinte nurgad ja avaused. Pudi rea tekkimise kohta on liikvel peamiselt kaks versiooni: esimene, et Pudi käskis rüüsluse vältimiseks oma füüsika tundi tulles õpilastel siseneda ükshaaval, käies hanereas. Pudi olevat isegi aasta alguses kindlaks määranud rivi esimese ja viimase poisi. Teine versioon räägib, et Pudi olevat ise sellisel viisil käinud. Aja jooksul hakkasid õpilased tema selja taga kõndima ning õpetajat järele tegema.

Teiseks, alles üpris nooreks traditsiooniks on

Tallinna II Reaalkooli lõpumärgid: Aastast 1944 (vasakul) ja 1939 (paremal)

“Habeme pesemine”, kus iga aasta Ernst Peterson-Särgava sünnipäeval (29. aprillil) peseb abiturium puhtaks Reaalkooli kõrval asuva “Habeme” mälestussamba. Käesoleval aastal peaks traditsioon leidma täitmist teistkordselt.

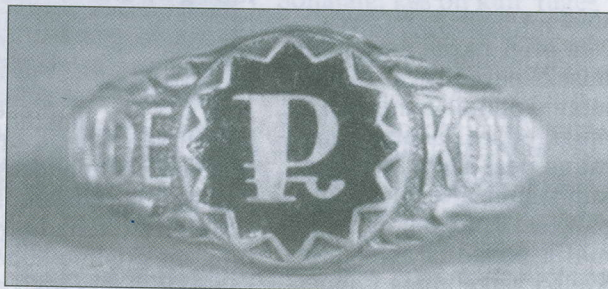
“Pum tsiga pum, pum tsiga pum, pum tsiga rega tsiga pum pum pum, refre ra, refre ra, rea! rea! rea! hurraa!” on hüüe, mida vilistlased armastavad ikka oma kõnede lõppu panna. See hüüe on pärit ennesõja aegsest ajast kui realistid kasutasid seda spordivõistlustel Reaalkooli võistkonna ergutamiseks. Kuna see hüüd oli kõigil peas siis kujunes sellest Vabadussõjas realistide sõjahüüd.

Koolist on realistid ellu astunud alati ühtselt, teotahteliselt ning edukatena. Sõja ajal kodu-

maalt lahkuma pidanud realistid pole seda ühtsust kaotanud ka välismaal. Nii tegutsevad realistide seltsid näiteks Ühendriikides, Kandas, Austraalias, Rootsis ja mujalgi. Ka kodumaal käib koos Vilistlaskogu.

Loodetavasti aitas see artikkel Reaali ühtsuse säilitamisel kaasa. Vast teab nüüd üks realist peale selle artikli läbilugemist natuke rohkem oma kooli ajaloost ning traditsioonidest ja järgmine kord kooli tulles pistab ka kooli mütsi endale pähe.

“Reaali Vaimu” tõelist palet aga ei saa edasi anda selliste faktide ja sündmuste kirjeldustena, see selgub vanade vilistlaste memuaaridest, millest nii mõnigi on väga huvitav. Selgub, et ühtsusest, ettevõtlikusest ja heast naljast on Reaalkoolis alati lugu peetud.

Fotol on koolisõrmus 1940/41. kooliaastast. Kuigi kooli kodukorra järgi oli sõrmuste kandmine keelatud, kanti Reaali sõrmust ikkagi.

Kuidas me kooliga välismaal käisime

SULEV REISBERG

Õrn tuulehoog paitas hellalt meie nägusid, kui kodusadamaga pisarsilmil hüvasti tuli jätta ning luksuslikul Finjetil oma Euroreisi alustasime.

Ei hakkagi kirjeldama kõiki neid Põhja-Euroopa riigikesi, mis meie jalgade ja bussirataste alt läbi käisid, vaid leiaks end kohe õndsalt Saksamaalt keset öist meeleolukat Hamburgi. Meie esimene peatus. Nigelavõitu hostelile vastukaaluks avastasime kesklinnast kirgedetänavat, kus mööduka summa eest endale ööseks kaaslase võis leida. Meie andmetel meie grupist keegi siiski sellele teele ei läinud ning rahakoti paksust säilitati järgnevateks päevadeks.

Järgmine peatus oli München, mis üllataval kombel kujunes meile kui kodulinnaks. Põhjuseks oli asjaolu, et paari päeva pärast pöördusime siia linna uuesti tagasi ning kesklinn ja selle tänavate asetus said meile enam kui selgeks. Münchени keskuseks on 1300-kohaline öllerestoran, mis ka meie reisigrupi jaoks populaarseks kohaks osutus. Mitteõllesõbrad leidsid meeldivad kõhutäidet kohalikus McDonaldsis või BurgerKingis, mis omavahel konkureerides toitude hinnad üsna alla olid viinud. Vats tuli aga väga täis süüa, sest ootas jälle pikk bussisõit.

Ja oligi paras aeg tutvumiseks paradiisiga. Allakirjutatul polnud enne reisi aimugi, et see "asutus" maa muna peal asub, vastupidi, kujutasime ette ikka pilvi ja päikest. Kuid selgus, et jumalik paradiis asub ühes Šveitsi väikelinnas Rapperswilis. Öises kevadõhus istusime sealsel pargipingil, jalge ees laiumas roman-

tilisusest pulbitsev Zürichi järv, mille kallastel idas ja läänes põlesid miljonid tulukesed. Linnas oli kõik lausa hurmav - vaikne, piinlikult puhas, äärmiselt sõbralikud inimesed ja suhteliselt tühjad armsad tänavad... Sumeduses märkasime luiki, täiskuud, kuulsime kirikukellade helinat ning mekkisime kohalikku rooga. Parajaks šokiks kujunes selle eine hind, mis meil esialgu jalad alt löi, ent juba paari päeva pärast olime

taas rööpassse saanud.

Järgnes sõit Šveitsi luge-matutel mägedel. Üks tee viis meid ootamatult armsa mäekobara juurde, kus mõnikümend aastat tagasi vändati James Bondi ühe filmi kuulus suusatamis-stseen. Maksime igaüks umbes 150 krooni ning selle eest saime sõita köisraudteega poolele mäekõrgusele ja tagasi. Siiski nautisime talvist kuumust ning ehitasime lumest mälestusmärgi kõikidele mäekülastajatele, et meie sealviibimine tõestatud oleks.

Sõit kulges läbi Viini, kus meile pidas pika loengu keegi härra Günter. Peale mitmetunnist saksakeelset juttu, millest keegi aru ei saanud, selgus, et Günter valdab täiesti vabalt ka inglise keelt ning viimane pooltund temaga möödus juba meie ekskursantidele arusaadavalt. Sattusime peale Austrias toimunud NATO-vastasele meeleavaldusele, kus tegime pilti ning karglesime üldises rahvahulgas.

Ja oligi aeg bussioots ümber pöörata, et koju tagasi tulla. Ja tulimegi 2 päeva peaaegu järjest. Ehkki Eesti on väike ja maastiku poolest üsna vaene maa, pidime tunnistama fakti, et ilusamat päikeseloojangut ei kohta küll mitte kusagil! Ja järsku tekkis meeletult suur koduigatsus. Ning peagi olimegi kohal.

Üheksa päeva olid möödunud kui paar tundi! Ent hinges naris sellegipoolest väsimuseus. Hea, et Anu Ermann meile järgmise päeva koolist vabaks oli rääkinud, sest nii sai endalt reisitolmu põhjalikult maha magada. Nüüd ongi tuju hea ja meel rõõmus. Kaunid paigad kõik nähtud - saabki hakata pulmारेisi kava koostama.

Ja käänaku kõrval on... Elu keset linnuriiki

Kristel Rumessen IV a

Elasid kord kaks öde. Nad olid väga lahked ja julged. Ühel päeval sai neil hea-olemisest kõrini ja nad otsustasid minna käänaku taha, kust ei ole keegi tagasi tulnud. Phoube ja Piper alustasid sinna minekut aastal 1993 ja käänaku juurde jõudsid nad aastal 2003. Sinna on läinud vaid 8 inimest.

Ja käänaku taha vaadates näevad öed nõiaorgu. Siis näevad nad veel elusaid nõidu ja pistavad karjuma. Kui nad aastal 2013 koju jõuavad, lubavad nad mitte kunagi enam halvada olla. Ja muide, see on tõsijutt, sest nad tulid aastast 2013 aastasse 2000 ja ütlesid mulle seda.

Lotta Ojaveer IV c

Mina tean, et meie kool on küll käänaku kõrval, sest Estonia teatri poolt tulles tuleb küll üks kurv. Meie kooli suurt maja remonditakse praegu ja see peaks suveks valmis olema. Siis hakatakse väikest maja remontima. Kui aga väike maja ka valmis saab, on meie kool üsna suur, ilus ja uhke.

Meie koolis ei tohi juukseid värvida, küüsi lakkida ja kanda. Minu teada on meie koolis kõik klassid täitsa olemas ja mina kavatsen need kõik ka läbi käia.

Mina arvan, et koolis on tore käia, sest siis saab uusi sõpru juurde. Ka see on hea, et vahel kehaline ikka toimub ja me saame sellest väikesest majast välja minna - näiteks lihtsalt staadioni peale jalutama.

Liis Truve III a

Kindlasti tahaks Rebane, nähes rasvast kana, ka ise kanaks muutuda, läheneda oma saagile, muutuda taas Rebaseks ja kanale turja karata. Vahest vaatab ta kindlasti ärarendavale saagile järele ning soovib isegi sellele järgi lennata. Rebasel jääb üle vaid otsida saaki, mis minema ei lenda.

Väikesele Putukale kujutab lind suurt ohtu. Lind on võrreldes Putukaga nii suur, et nähes lindu otsib Putukas vaid pragu, kuhu peitu pügeda. Praos ta mõtleb, et küll oleks hea, kui saaks lindu endale lähenemas määrgates muutuda linnuks ning minema lennata. Putukal jääb vaid loota, et jätkub turvalisi pragusid, kuhu peitu pügeda.

Suur Puu, mille otsas on palju linnupesi, vaatab linnuelule hoopis teisiti. Tema näeb, kuidas linnud kevadel saabuavad, kuidas nad pesi ehitavad ja korrastavad, kuidas linnupojad kooruvad ja kasvavad ning kuidas kogu perekond sügisel lahkub. Tema on rõõmus koos lindudega ning kurbki koos nendega. Temal jääb vaid loota, et teda ja kõiki teisi puid maha ei raiuta.

Inimesed vaataavad linde kui kaudneid olevusi. Kahjuks mitte kõik

inimesed ei austa linde, mõned hirmutavad ja kiusavad neid. Kõigil elusolenditel on oma maailm, omad mõtted. Loodus peab käima oma rada ja meie, inimesed, ei tohi liialt vahele segada.

Gerli Laaniste III a

Elu keset linnuriiki oleks mõnus, sest siis saaks rännata ja ei peaks teiste inimeste solvanguid kuulama.

Tegelikult olen ma lapsepõlvest peale unistanud lendamisest, kuid kahjuks pole see võimalik. Muidugi te vaidlete vastu, et langevarjuga saab ka lennata, aga mina tahaksin üldse ilma masinata lennata. Ma näen unes kogu aeg, et ma lendan üle linna. Nojah, inimesed võivad ka katseklaasis igasuguseid asju teha, aga see ei ole kerge.

Kuid praegu ma vaatasin aknast välja ja nägin tohutut hulka linde lendamas. Äkki ma mõtlesin, et see, kui mina oleksin nende hulgas, oleks väga tore. Kuid mõnes asjas ei tahaks ma olla lind, sest linde kütitakse. Tegelikult on parem olla inimene.

THE BIRDS ARE
BACK AGAIN

Sõjaväekohustuse poolt ja vastu

Ardo S IV c

Mina ise olen sõja vastu, sellepärast et niiviisi võib Eesti riik kaduda. Kuigi me suutsime vastu astuda punastele Vene vägedele, ei tähenda see veel seda, et me seda veelkord suudame, ja eriti nüüd, kus tehnika on rohkem arenenud ja relvad uuemad ja võimsamad.

Minu meelest ei peaks riigid omavahel sõdima ja üldse peaksid suured ja väikesed riigid omavahel rahulepingu sõlmima. Inimesed ei hooli üldse ei enda ega ka teiste elust ja sellepärast, et ini-mesed

üksteist tapavad, algabki sõda.

Inimesed ja teadlased teevad uusi ja võimsamaid tuumapomme ja hävitavad teisi suurriike, kuid nad ei arvesta sellega, et see sama nende tehtud pomm võib lõhkeda nende oma riigis. Õnneks pole Eesti riik nii palju arenenud, et saaks ehitada tuumapommi.

Mari Allikmaa III a

Mina olen selle poolt. Kui ei oleks sõjaväekohustust, läheksid sõjaväkke kõssikesed, kes ei oska midagi teha. Aga kui oleks sõjaväe-

kohustus, läheksid sõjaväkke kõik mehed ja oleks nii tarku kui ka lollikesi ja nii suudetaks meie kodumaad paremini kaitsta.

Veel olen ma sõjaväekohustuse poolt seetõttu, kuna arvan, et see teeb ka kõssikestest mehed. Isegi kui sõjavägi neist mehi ei tee, annab see neile iseseisva elukogemuse - nad õpivad päeva alustama ema sooja äratamise asemel korrapidaja mõirgava häälega ja ka üldiselt hakkama saama. Mõni sell leiab sõjaväest isegi elukutse.

Uurimus keskkoolirahva magamisharjumustest

URMAS REISBERG

Nagu iga hoolsam lehelugeja mäletab, sai eelmine kord pingeid kõrgele kruvitud ja lubatud, et sel korral saate lugeda meie õpetajate arvamust unest ja magamisest ja kõige selle eetilisusest. Nüüd siis, nagu iga nutikam lehelugeja juba kindlasti on taibanud, ongi saabunud hetk varjavat saladuskatet pisut kergitada. Sissejuhatuseks olgu öeldud, et käesolev kirjatükk ei propageeri pedagoogide ees silmade sulgemist, ka siis mitte, kui "uni tuleb nagu must udu te peale". Samuti loodame me, et ühelegi pedagoogile, kes siiani hirmuga seda tõde paljastavat artiklit oodanud, ühegi jõu poolt liiga ei tehta.

Õpetajate arvamused olid oodatult sama erinevad, kui õpetajad isegi. Alustaksime ehk nendest, kes on kindlal veendumusel, et inimesel on õigus magada. Vahel olevatki parem, kui inimene magab. Siinkohal paluti muidugi vihjata just neile nooremale, kel veel keskkoolist õiget ettekujutust pole ja kes kogu oma energia maksu mis maksab tunnis ära tahavad kulutada.

Leidus ka selliseid heldeid õpetajaid, kes leidsid, et kui inimesel on valida, kas magada või teisi segada, siis olevatki parem hoopis magada. Pealegi olevat olemas sellised teooriad, et mõni õpilane omandab teadmisi läbi une palju paremini kui pedagoogile ausate silmadega otsa vaadates. Pealegi olevat meil kõigil erinev bioloogiline kell, mistõttu pole imelik, kui mõni meist kerra tõmbab siis, kui teised just on valmis oma ajurakke üles soojendama.

Paljud õpetajad vaatasid meile pärast küsimuse esitamist väga kahtlevalt otsa. Kõigepealt väitsid nad, et ei tea üldse, mis see magamine on ja milles teda süüdistatakse. Aga siis paistis kõigile kuskilt mälusügavustest meenuvat, et tõepoolest on ol-

nud üks inimene, kes on üks kord tunnis maganud. Tsiteerides üht meie tarkusejagajat: "Me võime tuua sellise tööka inimese nagu Mario Kadastik, keda kõik tunnevad. Ja kui tema tõsimeeli on nii väsinud ja tema magab, siis tema on ka saanud magada rahulikult tunni lõpuni. Selline juhtum meil on tõepoolest olnud."

Kasutades siinkohal ühe kirjandusõpetaja meeldetuletust "Uni ei anna uute kuube, magamine maani särki," konstateerime fakti, et on olemas ka selliseid õpetajaid, kes igale unisemate katsetele aktiivselt reageerivad. Paraku ei avaldatud meile seda ametisaladust, mida aktiivsuse all mõeldakse, kuid ilmselt on kõik Lääne *action-* ja *horror-*filme näinud ning teinud ka omad järeldused.

Lõpetuseks tooksime ühe uurimustekonnalt kõrvu kumise jäädud mõttetera: "Teil on omad mõtted. Elage nendes, aga kasutage aega oma mõtete mõtlemiseks. Kes ei taha tunnis osaleda, arendab ennast oma mõtetes. Aga ta mõtleb! Saate aru - ta mõtleb!"

TSITAADID

"Isa läks koosolekule" Isa on alus, läks on öeldis ja koosolekule on ettekääne. Niipalju siis sõnaliikidest." Õpetaja Toomra.

"Teatavasti on inimesi parem erineva nurga alt vaadata. Mõnda on parem selja tagant vaadata..." Õpetaja Saaret.

"Mina ei teeks enam vabatahtlikult seda. See ei ole ajule kasulik." Õpetaja Koidu arvamus lõpukirjandi kohta.

"Ärge nüüd sellepärast ennast ära ka tapke!" ütles õpetaja Kangro pärast suhteliselt raske koduse ülesande andmist.

"Kui allapoole võõd vaadata, siis tekib selline mulje, et mingi lukk on lahti. Kas mul on mingi lukk lahti?" Õpetaja Polma.

Väljavõtteid 10. klassi katsete füüsikatööst:

"Aja ühikuks on veel: üks moment, üks hetk, korra, neid ei ole võimalik mõõta."

"Ma ei ole selle asjaga kursis, aga ma arvan, et nad kasutasid alumiiniumi või rauajuhtmeid, sest kust muidu nad oleksid saanud vaskjuhtmeid."

"Üheks teguriks on meile antud võime näha asju läbi meie silmade."

"...kui me kummardaksime ja elastsus puuduks, rebeneks meie nahk katki."

Peedipeenarde lokaavas punes lesb väike kollatõves punamütsike

Ta uneleb marmelaadmagusas unes ning unistab hallikarvalisest kuningapojast.

Pisikesed puuvõõrikud pudenevad ta rüppe

ja trallitavad tuulelohede ning tapariistadega.

Hooletult haavavad nad mängides väikest punamütsikest

ning äratavad ta unest.

Punamütsike ringutab nii, et tema käte vahele mahub terve maailm.

Maailm rapub ning puuvõõrikud soovivad, et nad oleksid oma mängudes natuke hoolikamad olnud

Punamütsike aga teeb neile pai ja pühib silmadesse tikkuvaid pisaraid

Mida me küll ilma temata teeksime?

Autor: Mannu